

"לדורות" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם פרטי: יוסף	שם משפחה: שכטר
---------------	----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם נעורים:	בלועזית Shechter	שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: שכטר	שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה:
תאריך לידה: 20 12 1930	מין: ז / נ	בלועזית 	
ארץ לידה: רומניה	בלועזית Nova Sulica	מקום לידה (ישוב, מחוז): נובוסליצה	
שם פרטי ושם נעורים של האם: אסתר אברבוך		שם פרטי של האב: אפרים	
שם נעורים של האשה: רייצל	שם פרטי של האשה/הבעל חיה (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):		
ארץ המגורים: רומניה	בלועזית	מקום מגורים קבוע לפני המלחמה (ישוב, מחוז): נובוסליצה Nova Sulica	
חבר בארגון או בתנועה:	מקצוע לפני המלחמה:	השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: 5 שנות לימוד	
רומניה וטרנסניסטריה		מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ):	
האם היית בגטאות? אילו ומתי?		גטו בנובוסליצה במשך חודשיים	
האם היית במחנות? אילו ומתי?		מחנה ריכוז בכפר קושרניצה בטרנסניסטריה 1941-1944	
מקום השחרור: 04.44	תאריך השחרור		
לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?		האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?	
שם האנייה: (אם עלה בדרך הים) טרנסילבניה	שנת העליה: 1951	מקומות/מחנות בדרך לארץ: טרנסילבניה	

אנא ספרי על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

נולדתי במשפחה בת 3 ילדים. אבי עבד כשוחט ואמי כעקרת בית. התגוררנו עם סבא וסבתא מצד אמא. למדתי בחדר במשך חצי יום ובחציו השני של היום למדתי בבית ספר נוצרי. בעיירת מגוריי חיו 8000 יהודים.

נא ספרי על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביודנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אוווקאציה למרכז ברית המועצות):

בשנת 1941 נכבשה עיירת מגוריי ע"י הגרמנים והרומנים. הגרמנים סגרו חלק מהעיירה והפכו אותו לגטו. חייתי בגטו במשך חודשיים. בספטמבר 1941 גירשו אותנו מהעיירה וצעדנו ברגל עד לעיירה ידינץ, שם שהינו למשך תקופת החגים. אחרי חודש המשכנו לצעוד ברגל לאוקראינה. אבי, שנחלש בדרך ועצר לנוח, נורה למוות ע"י חייל רומני. הגעתי לאובודובקה ומשם נשלחתי למחנה קושרניצה. הכניסו אותנו לרפת יחד עם עוד 500 יהודים. עברנו חורף קשה, ללא אוכל. בשנה הראשונה מתו 400 איש ממחלות, קור ורעב. לי נפלו אצבעות ברגל שקפאה. במקום לשותות אכלנו שלג שסבתא שלי הביאה. בנס כל משפחתי (חוץ מאבי שנורה למוות) שרדה. לאחר שנה התחלנו לצאת ליער לאסוף עצים, אותם מכרנו לגויים תמורת תפוחי אדמה וקמח. סבלתי מפצעי קור בכל גופי. כשמזג האויר התחמם סבלתי מכאבים ולא יכולתי ליישר את רגליי- הלכתי כפוף. לקראת השחרור אפשרו לילדים יתומים לעלות ארצה. הגעתי לבלטה באוקראינה, משם היינו אמורים לעלות לישראל. אך מאחר והצבא הרוסי התקרב, הופסק התהליך וחזרתי למחנה. לקראת סוף חורף 1944 הרוסים נכנסו למחנה ושיחררו אותנו.

אנא ספרי על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

עם השחרור חזרנו ברכבות מסע לעיירת מגוריינו בנובוסוליצה. מצאנו שביטנו נשרף. ניסינו להכנס לביתו של סבי מצד אבי, אך הבית היה מאויש ע"י גויים. בסופו של דבר הצלחנו בכל זאת להכנס לבית. אז זייפתי את שנת הולדתי וזאת כדי לא להשלח לעבוד בכריית פחם. עבדתי כעוזר למסריט סרטים בעיירה. אחר כך עבדתי בבית חרושת לשמן כעוזר מחסנאי. חיינו בעיירה עד שנת 1946. בשנה זו עברנו לעיירה דייש בטרנסילבניה בדרכנו לישראל. נשארנו שם 5 שנים עד פטירת סבתי בשנת 1951. היא לא יכלה לעלות לארץ מפאת גילה. אחותי פנינה ז"ל נשארה בדייש ואנחנו עברנו לגור אצלה. בדייש הייתי יושב ראש תנועת גורדוניה שבסך הכול מנתה 5 ילדים. בשל היותי יושב ראש התנועה נמנעה ממני העליה. שאר הילדים עלו, ביניהם אחי נחום. בשנת 1951 קיבלתי אישור עם אמא ז"ל לעלות לארץ. נסעתי עם אמא דרך בוקרשט לנמל קונסצנטה באוניה "טרנסילבניה" לישראל.

נא ספרי על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

נשלחנו לשער העליה, משם שלחו אותנו למעברת אגרובנק סמוך לגבעת אולגה, שם גרנו באוהל. לאחר חודשיים עברנו לקרית חרושת, שם עבדתי עבור חרושת "פרי זה". אחר כך עבדתי במשך חודשיים בבניין. עברתי לגור במעבורת אלרואי כדי לקבל זכאות לקניית בית. גרנו במעבורת במשך שנה. שם עבדתי כזבן בצרכניה. בגלל שאחי הצעיר ממני גויס, אני לא התגייסתי בשלב זה. התגייסתי בשנת 1954. במהלך הצבא למדתי הנהלת חשבונות, לרבות דיפלומה, נישאתי בשנת 1957 בחתונה צבאית. נולדו לי 2 ילדים, בת ובן, אפרת ודורון. התגוררתי ברמת השרון.